

ΘΕΩΡΙΑ ΟΜΑΔΩΝ

Ακαδημαϊκό έτος 2019-2020

Φώτιος Κ. Διάκονος

Τμήμα Φυσικής, Πανεπιστήμιο Αθηνών

11. Αναπαράσταςεις ομάδων

- Έστω \mathbb{V} διανυσματικός χώρος και $\vec{x} \in \mathbb{V}$.
- Έστω $S = \{\hat{s}_1, \hat{s}_2, \dots, \hat{s}_N\}$ **σύνολο τελεστών** από το \mathbb{V} στο \mathbb{V} **που αποτελούν ομάδα** ($\hat{s}_i \hat{s}_j \in S, \forall \hat{s}_i, \hat{s}_j \in S$).
- Ορίζουμε απεικόνιση $f : \mathbb{V} \longrightarrow \mathbb{C} \quad (f(\vec{x}) \in \mathbb{C})$.
- Ορίζουμε τελεστές \hat{U}_{s_i} από το \mathbb{C} στο \mathbb{C} για τους οποίους ισχύει:

$$\hat{U}_{s_i} f(\vec{x}) = f(\hat{s}_i^{-1} \vec{x}) \quad ; \quad \forall \hat{s}_i \in S$$

- Τότε και το σύνολο τελεστών $U_S = \{\hat{U}_{s_1}, \hat{U}_{s_2}, \dots, \hat{U}_{s_N}\}$ αποτελεί ομάδα.

– Πράγματι: $\hat{U}_{s_j} \hat{U}_{s_i} f(\vec{x}) = f((\hat{s}_j \hat{s}_i)^{-1} \vec{x}) = \hat{U}_{s_j s_i} f(\vec{x})$ (κλειστότητα)

– Αν $\hat{s}_e \vec{x} = \vec{x}$ τότε \hat{U}_{s_e} είναι το ουδέτερο στοιχείο.

– Αν $\hat{s}_i \hat{s}_i^{-1} = \hat{s}_e$ τότε $\hat{U}_{s_i^{-1}}$ είναι το αντίστροφο του \hat{U}_{s_i} .

Παραδείγματα

1. Έστω ο μετασχηματισμός $\hat{s}_{\vec{a}}$ **χωρικής μεταφοράς κατά \vec{a}** :
 $\hat{s}_{\vec{a}}(\vec{x}) = \vec{x} + \vec{a}$. Τότε:

$$\hat{U}_{s_{\vec{a}}} = e^{-\vec{a} \cdot \vec{\nabla}} = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(-\vec{a} \cdot \vec{\nabla})^n}{n!}$$

αφού:

$$\hat{U}_{\vec{a}} f(\vec{x}) = f(\vec{x} - \vec{a}) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(-\vec{a} \cdot \vec{\nabla})^n}{n!} f(\vec{x})$$

Η S είναι **άπειρο αλλά αριθμήσιμο σύνολο** τελεστών $\hat{s}_{m\vec{a}}$ με $m \in \mathbb{Z}$. Στο $\hat{s}_{m\vec{a}}$ αντιστοιχεί το $\hat{U}_{s_{m\vec{a}}} = e^{-m\vec{a} \cdot \vec{\nabla}}$.

2. Άλλος συνήθης μετασχηματισμός είναι ο **καθρεπτισμός ως προς την αρχή των αξόνων** που σχηματίζει ομάδα με δύο στοιχεία: $S = \{\hat{s}_e, \hat{s}_2\}$ με $\hat{s}_e \vec{x} = \vec{x}$ και $\hat{s}_2 \vec{x} = \hat{s}_2^{-1} = -\vec{x}$. Ισχύει:

$$\hat{U}_{s_e} f(\vec{x}) = f(\vec{x}) \Rightarrow \hat{U}_{s_e} = \hat{I} \quad ; \quad \hat{U}_{s_2} f(\vec{x}) = f(-\vec{x}) \Rightarrow \hat{U}_{s_2} = \hat{\Pi}^{-1} = \hat{\Pi}$$

Προφανώς $\hat{\Pi}^2 = \hat{I}$ οπότε: $\{\hat{s}_e, \hat{s}_2\} \cong C_2 \quad ; \quad \{\hat{I}, \hat{\Pi}\} \cong C_2$

Στη **κβαντική περιγραφή** της Φύσης οι απεικονίσεις $f(\vec{x})$ αποτελούν **διανυσματικό χώρο** \mathcal{H} (χώρος Hilbert).

Ορίζουμε τελεστές $\hat{A}_{\vec{x}} : \mathcal{H} \rightarrow \mathcal{H}$ με $\hat{A}_{\vec{x}}f(\vec{x}) = g(\vec{x})$

Ερώτημα: Αν $\vec{x} \rightarrow \hat{s}^{-1}\vec{x}$ πώς μετασχηματίζεται ο $\hat{A}_{\vec{x}}$;

$$\hat{U}_s \hat{A}_{\vec{x}} f(\vec{x}) = \hat{U}_s g(\vec{x}) \Rightarrow \hat{U}_s \hat{A}_{\vec{x}} \hat{U}_s^{-1} \hat{U}_s f(\vec{x}) = g(\hat{s}^{-1}\vec{x})$$

⇓

$$\hat{U}_s \hat{A}_{\vec{x}} \hat{U}_s^{-1} f(\hat{s}^{-1}\vec{x}) = g(\hat{s}^{-1}\vec{x}) \Rightarrow \hat{U}_s \hat{A}_{\vec{x}} \hat{U}_s^{-1} = \hat{A}_{\hat{s}^{-1}\vec{x}}$$

Αναλλοιότητα του $\hat{A}_{\vec{x}}$ στον $\vec{x} \rightarrow \hat{s}^{-1}\vec{x}$ απαιτεί:

$$\hat{A}_{\hat{s}^{-1}\vec{x}} = \hat{A}_{\vec{x}} \Rightarrow \hat{U}_s \hat{A}_{\vec{x}} \hat{U}_s^{-1} = \hat{A}_{\vec{x}}$$

↙

$$\hat{U}_s \hat{A}_{\vec{x}} = \hat{A}_{\vec{x}} \hat{U}_s \Rightarrow [\hat{A}_{\vec{x}}, \hat{U}_s] = 0$$

Ένα ακόμη ενδιαφέρον ερώτημα από πλευράς φυσικής είναι **τι επιφέρει ο μετασχηματισμός \hat{s} στις ιδιοκαταστάσεις του $\hat{A}_{\vec{x}}$ αν αυτός είναι αναλλοίωτος στον \hat{U}_s .**

Έστω $\phi(\vec{x}, \lambda)$ ιδιοκατάσταση του $\hat{A}_{\vec{x}}$ με ιδιοτιμή λ :

$$\hat{A}_{\vec{x}}\phi(\vec{x}, \lambda) = \lambda\phi(\vec{x}, \lambda) \quad ; \quad \lambda \in \mathbb{R}$$

Δρώντας με τον τελεστή \hat{U}_s στην ανωτέρω σχέση παίρνουμε:

$$\hat{U}_s\hat{A}_{\vec{x}}\phi(\vec{x}, \lambda) = \hat{U}_s\lambda\phi(\vec{x}, \lambda) \Rightarrow \hat{A}_{\vec{x}}\hat{U}_s\phi(\vec{x}, \lambda) = \lambda\hat{U}_s\phi(\vec{x}, \lambda)$$

Η ιδιοκατάσταση $\phi(\vec{x}, \lambda)$ μετασχηματίζεται στην $\hat{U}_s\phi(\vec{x}, \lambda)$

- Αν το φάσμα του $\hat{A}_{\vec{x}}$ **δεν είναι εκφυλισμένο** τότε:

$$\hat{U}_s\phi(\vec{x}, \lambda) \sim \phi(\vec{x}, \lambda)$$

(ένα προς ένα αντιστοιχία)

- Αν το φάσμα του $\hat{A}_{\vec{x}}$ **έχει εκφυλισμό** τότε:

$$\phi(\vec{x}, \lambda) \longrightarrow \begin{cases} \phi_1(\vec{x}, \lambda) \\ \phi_2(\vec{x}, \lambda) \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ \phi_{M-1}(\vec{x}, \lambda) \\ \phi_M(\vec{x}, \lambda) \end{cases}$$

Οπότε:

$$\hat{U}_s \phi_i(\vec{x}, \lambda) = \sum_{j=1}^M [\mathcal{D}(\hat{U}_s)]_j^{(i)} \phi_j(\vec{x}, \lambda)$$

Οι συντελεστές $[\mathcal{D}(\hat{U}_s)]_j^{(i)}$ παραπέμπουν σε δομή πίνακα. Για να το διαπιστώσουμε αυτό θα δούμε την αλληπάλληλη δράση δύο μετασχηματισμών στο $\phi_i(\vec{x}, \lambda)$

Δηλαδή:

$$\hat{U}_{s_2} \hat{U}_{s_1} \phi_i(\vec{x}, \lambda) = \hat{U}_{s_2} \sum_{j=1}^M [\mathcal{D}(\hat{U}_{s_1})]_j^{(i)} \phi_j(\vec{x}, \lambda)$$

⇓

$$\underbrace{\hat{U}_{s_2} \hat{U}_{s_1}}_{\hat{U}_{s_2 s_1}} \phi_i(\vec{x}, \lambda) = \sum_{j=1}^M [\mathcal{D}(\hat{U}_{s_1})]_j^{(i)} \underbrace{\hat{U}_{s_2} \phi_j(\vec{x}, \lambda)}_{\sum_{k=1}^M [\mathcal{D}(\hat{U}_{s_2})]_k^{(j)} \phi_k(\vec{x}, \lambda)}$$

Θέτοντας $\hat{U}_{s_2 s_1} \phi_i(\vec{x}, \lambda) = \sum_{k=1}^M [\mathcal{D}(\hat{U}_{s_2 s_1})]_k^{(i)} \phi_k(\vec{x}, \lambda)$ παίρνουμε:

$$\sum_{k=1}^M \left\{ [\mathcal{D}(\hat{U}_{s_2 s_1})]_k^{(i)} - \sum_{j=1}^M [\mathcal{D}(\hat{U}_{s_1})]_j^{(i)} [\mathcal{D}(\hat{U}_{s_2})]_k^{(j)} \right\} \phi_k(\vec{x}, \lambda) = 0$$

Από την σχέση:

$$\sum_{k=1}^M \left\{ [\mathcal{D}(\hat{U}_{s_2 s_1})]_k^{(i)} - \sum_{j=1}^M [\mathcal{D}(\hat{U}_{s_1})]_j^{(i)} [\mathcal{D}(\hat{U}_{s_2})]_k^{(j)} \right\} \phi_k(\vec{x}, \lambda) = 0$$

επειδή τα $\phi_k(\vec{x}, \lambda) = 0$ είναι γραμμικά ανεξάρτητα προκύπτει:

$$[\mathcal{D}(\hat{U}_{s_2 s_1})]_k^{(i)} - \sum_{j=1}^M [\mathcal{D}(\hat{U}_{s_1})]_j^{(i)} [\mathcal{D}(\hat{U}_{s_2})]_k^{(j)} = 0$$

Αν θέσουμε $[\mathcal{D}(\hat{U}_s)]_k^{(i)} \equiv [\mathcal{D}(\hat{U}_s)]_{k,i}$ τότε η ανωτέρω σχέση γράφεται:

$$[\mathcal{D}(\hat{U}_{s_2 s_1})]_{k,i} = \sum_{j=1}^M [\mathcal{D}(\hat{U}_{s_2})]_{k,j} [\mathcal{D}(\hat{U}_{s_1})]_{j,i}$$

⇓

Οι **συντελεστές** $[\mathcal{D}(\hat{U}_s)]_{j,i}$ σχηματίζουν **πίνακες** που **ικανοποιούν** τις ιδιότητες **γινομένου** της **ομάδας των** $\{\hat{U}_s\}$

Υπάρχει **απεικόνιση (ομοιομορφισμός)** των στοιχείων της ομάδας των $\{\hat{U}_s\}$ σε **πίνακες** $\mathcal{D}(\hat{U}_s)$

Αναπαράσταση της $\{\hat{U}_s\}$

- Αν η απεικόνιση είναι **ισομορφισμός** ($1 \rightarrow 1$) τότε η αναπαράσταση καλείται **πιστή**.
- Αν $\{P_a\}$ με $a = 1, 2, \dots, |G|$ είναι αναπαράσταση της G με πίνακες διάστασης $d \times d$ τότε και οι $\{BP_aB^{-1}\}$ (μετασχηματισμός ομοιότητας, όπου B πίνακας $d \times d$) είναι αναπαράσταση της G .
- Η αναπαράσταση δεν είναι υποχρεωτικά ομάδα. Η πιστή αναπαράσταση είναι ομάδα.

- Έστω $\{A_a\}$ με $a = 1, 2, \dots, |G|$ αναπαράσταση ομάδας G με πίνακες $n \times n$.
- Επίσης έστω $\{B_a\}$ με $a = 1, 2, \dots, |G|$ αναπαράσταση της G με πίνακες $m \times m$.
- Οι πίνακες $C_a = A_a \oplus B_a$ διάστασης $(n+m) \times (n+m)$ αποτελούν επίσης αναπαράσταση της G .
- Οι C_a έχουν block-διαγώνια μορφή:

$$C_a = \begin{pmatrix} A_a & 0 \\ 0 & B_a \end{pmatrix}$$

και η αντίστοιχη αναπαράσταση λέγεται **αναγώγιμη**.

- Στη φυσική θεμελιώδες ενδιαφέρον έχουν οι αναπαραστάσεις για τις οποίες **δεν υπάρχει μετασχηματισμός ομοιότητας που τις φέρνει σε block-διαγώνια μορφή**

Μη αναγώγιμες αναπαραστάσεις

Σύμφωνα με τον προηγούμενο ορισμό αν $\{A_a\}$ (μη) αναγωγήσιμη αναπαράσταση ομάδας G με $d \times d$ πίνακες ($a = 1, 2, \dots, |G|$) τότε και κάθε μετασχηματισμός ομοιότητας BA_aB^{-1} ($\forall a$) θα είναι (μη) αναγωγήσιμη αναπαράσταση της G .

↓

Θεώρημα: Κάθε ομάδα G έχει μοναδιακή αναπαράσταση.

• Έστω $\{A_1, A_2, \dots, A_{|G|}\}$ αναπαράσταση της G με $d \times d$ πίνακες.

• Ορίζουμε τον πίνακα $H = \sum_{a=1}^{|G|} A_a A_a^\dagger$

• Ο H είναι ερμιτιανός \Rightarrow διαγωνοποιείται από μοναδιακό πίνακα

$$U_H: H_D = U_H \sum_{a=1}^{|G|} A_a A_a^\dagger \underbrace{U_H^{-1}}_{U_H^\dagger}$$

- Ορίζουμε $\tilde{A}_a = U_H A_a U_H^\dagger \Rightarrow H_D = \sum_{a=1}^{|G|} \tilde{A}_a \tilde{A}_a^\dagger$. Τα \tilde{A}_a αποτελούν προφανώς αναπαράσταση του G .

- Ισχύει ότι: $H_{D_{i,i}} = \sum_{a=1}^{|G|} \sum_{j=1}^d (\tilde{A}_a)_{i,j} (\tilde{A}_a^\dagger)_{j,i} = \sum_{a=1}^{|G|} \sum_{j=1}^d |(\tilde{A}_a)_{i,i}|^2 > 0$

- Άρα $H_{D_{i,j}} = D_{i,i} \delta_{i,j}$ με $D_{i,i} > 0$.

- Ορίζουμε τους πίνακες: $D^{1/2}_{i,j} = \sqrt{D_{i,i}} \delta_{i,j}$ και $D^{-1/2}_{i,j} = \frac{1}{\sqrt{D_{i,i}}} \delta_{i,j}$ με την ιδιότητα $D^{1/2} D^{-1/2} = I$ και $D^{1/2} D^{1/2} = D = H_D$.

- Επίσης ορίζουμε τους πίνακες $B_a = D^{-1/2} \tilde{A}_a D^{1/2}$ που αποτελούν αναπαράσταση του G . Οι B_a είναι μοναδιακοί.

- Ισχύει: $B_a B_a^\dagger = D^{-1/2} \tilde{A}_a \underbrace{D}_{\sum_{b=1}^{|G|} \tilde{A}_b \tilde{A}_b^\dagger} \tilde{A}_a^\dagger D^{-1/2} = D^{-1/2} D D^{-1/2} = I$

αφού $\tilde{A}_a \left(\sum_{b=1}^{|G|} \tilde{A}_b \tilde{A}_b^\dagger \right) \tilde{A}_a^\dagger = \sum_{b=1}^{|G|} (\tilde{A}_a \tilde{A}_b) (\tilde{A}_a \tilde{A}_b)^\dagger = D$